

Η υγεία του λαού

Το κύριο βάρος της στον τομέα της υγείας το κράτος της Δ.Π. θα το ρίξει στην πρόληψη της αρρώστιας δηλαδή στην εξασφάλιση υγιεινής διαβίωσης. Αυτό σημαίνει κύρια καθαρός αέρας, καθαρή τροφή άθληση και τήρηση βασικών κανόνων υγιεινής.

Το πρώτο από αυτά έχει να κάνει με αυτό που λέμε προστασία του περιβάλλοντος, το δεύτερο με την επέμβαση του κράτους στην παραγωγή των τροφίμων που τώρα δηλητηριάζονται με τις ορμόνες και την ανεξέλεγκτη χρήση των φυτοφαρμάκων μέσα από τους ανεξέλεγκτους νόμους της αγοράς και την κυριαρχία της μικρής παραγωγής και με συνειδητό στόχο από τη μεριά της αστικής τάξης την μείωση του κόστους αναπαραγωγής της εργατικής δύναμης.

Για το τρίτο, την άθληση μιλάμε σ' άλλο κεφάλαιο. Για την τήρηση των κανόνων της υγιεινής είναι απαραίτητη η επίμονη διαφωτιστική δουλειά στο λαό η ταχύτερη εξασφάλιση των όρων αυτής της υγιεινής, όπου λείπουν και πιο πολύ η ίδια η μαζική κινητοποίηση του λαού και η συμμετοχή του στην εξασφάλιση αυτών των όρων της υγιεινής ιδιαίτερα της καθαριότητας στους κοινόχρηστους χώρους της πόλης και του χωριού. Σε ότι αφορά αυτή καθεαυτή την περίθαλψη, αυτή θα είναι εξασφαλισμένη δωρεάν για κάθε πολίτη και με ίσο τρόπο.

Σήμερα η περίθαλψη είναι διαποτισμένη και μάλιστα ιδιαίτερα αυτή, από την ταξική βαρβαρότητα. Για τον πλούσιο ο καλλίτερος γιατρός, ο περισσότερος χρόνος φροντίδας το καλλίτερο νοσοκομείο. Για τον φτωχό ο χειρότερος γιατρός ή καθόλου γιατρός, ο λιγότερος χρόνος φροντίδας, ο χειρότερος θάλαμος.

Στην χώρα μας ο γιατρός που συνήθως είναι αστός εκβιάζει με το θάνατο τον φτωχό ασθενή και τον κατασπαράσσει οικονομικά, είτε στον κρατικό είτε στον ιδιωτικό τομέα.

Στην πραγματικότητα το φακελλάκι έχει καταργήσει στην πράξη την δωρεάν κρατική περίθαλψη.

Σε στρατηγικό επίπεδο το σύστημα της περίθαλψης θα διαμορφωθεί στην βάση των παρακάτω αρχών.

1ο. Ο ίδιος ο άρρωστος είναι ο κύριος παράγοντας της θεραπείας. Αυτό σημαίνει ενημέρωση του, συμμετοχή του στη θεραπευτική προσπάθεια, εξασφάλιση των καλλίτερων ψυχικών όρων για να δώσει την πάλη του, μέγιστη υλική μεγάλη φροντίδα και ανθρώπινη ζεστασιά στον άρρωστο.

2ο. Παραγωγή μεγάλου αριθμού ιατρικού προσωπικού μεσαίας και χαμηλής ειδίκευσης για να καταπνέεται με την συντριπτικά μεγαλύτερη μάζα των πιο συνηθισμένων και απλών στην διάγνωση και θεραπεία ασθενειών.

3ο. Ειδικοί και ομάδες ειδικών στις σχετικά πιο δύσκολες και πιο σύνθετες περιπτώσεις διάγνωσης και θεραπείας. Οι πιο καλοί ειδικοί και οι ομάδες των πιο καλών ειδικών στο πιο δύσκολο πρόβλημα διάγνωσης και θεραπείας.

Στην ερευνητική προσπάθεια όσο το δυνατό πλατύτερη συμμετοχή του νοσηλευτικού προσωπικού Συλλογική διεύθυνση των θεραπευτικών μονάδων από το ειδικευμένο, μισοειδικευμένο και ανειδίκευτο προσωπικό. Συμμετοχή όλων αυτών στη βοηθητική δουλειά (π.χ. καθαριότητα).

Το μεγαλύτερο πρόβλημα της περίθαλψης στα πρώτα χρόνια της νέας εξουσίας θα είναι η κυρίαρχη αστική ιδεολογία των ειδικών και των καλλίτερων ειδικών και η συνήθεια του χρηματισμού τους σε βάρος της υγείας του αρρώστου.

Αυτό βέβαια θα συμβαίνει σ' όλους τους τομείς της παραγωγής, της έρευνας και της διοίκησης. Όμως στην περίπτωση της υγείας αποχτάει τον πιο έντονο χαρακτήρα.

Σ' αυτή την φάση η στάση του νέου κράτους θα πρέπει να είναι διπλή.

Για να σώσουμε τη ζωή του ανθρώπου του λαού να πληρώσουμε ακριβά τον ειδικό αλλά να είμαστε αμείληχτοι στον παράνομο χρηματισμό του γιατρού.

Να φτιάξουμε όσο γίνεται πιο γρήγορα ειδικούς με προλεταριακή ιδεολογία.

Να είναι η προλεταριακή πολιτική στο τιμόνι της διοίκησης του νοσηλευτικού συστήματος.

Για τη γυναίκα

Παρ' όλη την τυπική νομική ισότητα που εξασφαλίζει για τη γυναίκα το σημερινό αστικό καθεστώς και παρ' όλο που η ολοένα αυξανόμενη συμμετοχή της στην παραγωγή δημιουργεί ευνοϊκότερους όρους για την οικονομική και ιδεολογική της χειραγώγηση είναι σήμερα έντονη η καταπίεση της στο υλικό και ιδεολογικό επίπεδο και πελώρια η σε βάρος

της ανισότητα.

Αυτή η ανισότητα εκδηλώνεται με την πιο οξυμένη της μορφή στην περίπτωση της εργαζόμενης παντρεμένης γυναίκας που παράλληλα με τη δουλειά παίρνει πάνω της και το κύριο βάρος της φροντίδας του σπιτιού και της ανατροφής των παιδιών.

Ειδικά στην χώρα μας η ανισότητα σε βάρος της εργαζόμενης γυναίκας είναι έντονη γιατί η γοργή ανάπτυξη του καπιταλισμού οπότε και της μισθωτής εργασίας της γυναίκας, συνοδεύεται από τις ισχυρές επιβιώσεις της πατριαρχικής οικογένειας του χωριού στο επίπεδο της ιδεολογίας και του πολιτισμού. Έτσι συνήθως η γυναίκα ταυτόχρονα με τη μισθωτή σκλαβιά αντιμετωπίζει και τη σκλαβιά στο σπίτι και την περιφρόνηση της προσωπικότητάς της.

Η ίδια η διαδικασία της επαναστατικής ανατροπής της σημερινής κοινωνίας και η δραστήρια και πλατειά συμμετοχή των γυναικών σ' αυτήν θα είναι ο πρώτος όρος της χειραφέτησής τους. Οι ίδιες οι γυναίκες θα απελευθερώσουν τον εαυτό τους. Όμως με τη σειρά του το κράτος της διχτατορίας του προλεταριάτου θα πάρει μέτρα για να εξασφαλίσει τους αντικειμενικούς υλικούς και ιδεολογικούς όρους για την απελευθέρωση των εκατομμύριων των γυναικών.

Το πρώτο βασικό μέτρο σ' αυτήν την κατεύθυνση θάνατι η εξασφάλιση στην πράξη του δικαιώματος στη δουλειά, που εκτός από συγκεκριμένα πρακτικά μέτρα για την ενθάρρυνση της συμμετοχής της γυναίκας σ' όλους τους τομείς της παραγωγής, σημαίνει και την γρήγορη δημιουργία δεκάδων χιλιάδων παιδικών σταθμών στη βάση της λαϊκής αλληλοβοήθειας σε κάθε γειτονιά και σε κάθε χώρο δουλειάς με τη στήριξη των τοπικών και κεντρικών οργάνων της λαϊκής εξουσίας.

Το δεύτερο μέτρο θα είναι η σκληρή και επίμονη κρατική διαφωτιστική δουλειά που θα επιδιώξει να τσακίσει τις κοινωνικές και πολιτιστικές προκαταλήψεις και το στυλ οικογενειακής ζωής που είναι δεμένο με την καταπίεση της γυναίκας. Μέρος αυτής της πολιτικής θα είναι η απαγόρευση της πορνείας, της πορνογραφίας και η πιο βαρεία τιμωρία του βιασμού και της κακοποίησης της γυναίκας.

Τα γειρατεία

Το νέο κράτος θα εξασφαλίσει το επίπεδο διαβίωσης που είχε εξασφαλίσει κάθε εργαζόμενος την εποχή της μεγαλύτερης παραγωγικής του απόδοσης.

Όμως θα αρνηθεί να σταθεί απέναντι στα γειρατεία όπως στέκεται σήμερα η αστική τάξη και ο ιμπεριαλισμός. Αυτοί θεωρούν τον γέρο εργάτη ένα βάρος της κοινωνίας που μεγαλώνει τα έξοδα του κεφάλαιου με την σύνταξη και την περίθαλψή του. Η ίδια η συνταξιοδότηση που συχνά τελευταία ενθαρρύνεται είναι μια μέθοδος αύξησης του εφεδρικού στρατού των ανέργων.

Το χειρότερο έγκλημα της αστικής τάξης απέναντι στα γειρατεία είναι ότι τα ξεκόβει από την παραγωγική διαδικασία και τα εξοντώνει ψυχικά και πνευματικά.

Το νέο κράτος θα εξασφαλίζει δουλειά στον άνθρωπο οποιασδήποτε ηλικίας ανάλογα με τις δυνατότητές του. Θα τον εξασφαλίζει είτε λίγες ώρες δουλειά στην παλιά του απασχόληση, είτε δουλειά σε πόστο πιο ελαφριάς δουλειάς.

Και στην παραγωγή, και στην έρευνα και στην κουλτούρα, και στα όργανα της πολιτικής εξουσίας, παντού, θα εφαρμοστεί η μαοϊκή αρχή των «τριών ηλικιών». Συμμετοχή των νέων, των ώριμων και των γέρον από κοινού σε κάθε πυρήνα και κάθε μέτωπο ανθρώπινης δραστηριότητας.

Όχι οι γέροι με τους γέρους, άμεσο τσάκισμα θεσμών τύπου ΚΑΠΗ. Περιορισμός των γηροκομείων, υλική και ηθική ενθάρρυνση των οικογενειών να ζήσουν δίπλα στους γέρους. Ταυτόχρονα επέμβαση της λαϊκής αλληλεγγύης στη γειτονιά και των οργάνων της λαϊκής εξουσίας για να κάνουν δυνατή δηλαδή άνετη και ευχάριστη την διαμονή των γέρον στη γειτονιά όπου δεν είναι δυνατό αυτοί να μένουν με την οικογένεια ή δίπλα σ' αυτήν.

Θα προπαγανδίζουμε διαρκώς πως ο νέος είναι η ορμή και ο ενθουσιασμός ο μεσαίος στην ηλικία η ώριμη απόδοση και η ισορροπία, ο γέρος η σύνεση και η σοφία της μεγάλης πείρας.

Τα ναρκωτικά

Η μάλιστα των ναρκωτικών εκφράζει με ακραίο τρόπο την αντίφαση μιας εποχής στην οποία το παλιό πεθαίνει δίχως το καινούργιο να μπορεί ακόμα να γεννηθεί. Η χρήση των ναρκωτικών είναι δεμένη με την σήψη, την βαρβαρότητα και τα αδιέξοδα που προκαλεί το ιμπεριαλιστικό - καπιταλιστικό καθεστώς και με την ταυτόχρονη υποχώρηση του κινήματος της κοινωνικής επανάστασης που χρειάζεται για να ανατραπεί αυτό το καθεστώς. Έτσι στη συνείδηση πολλών ανθρώπων, ιδιαίτερα νεολαίων, διαμορφώνεται η εξής κατάσταση. Επιδιώκεται όχι η αλλαγή της σημερινής κοινωνίας στην πράξη, όχι η πρακτική συλλογική οικοδόμηση ενός καινούργιου κόσμου δίχως καταπίεση, εκμετάλευση και διαφθορά, αλλά η δημιουργία ενός φανταστικού κόσμου μέσα στην ατομική συνείδηση. Αυτό το τελευταίο μπορεί να το πετύχει και ο αλκοολισμός καθώς και μια σειρά από τεχνητούς μηχανισμούς «φυγής» από την πραγματικότητα.

Έτσι λοιπόν η βάση κάθε εκστρατείας ενάντια στα ναρκωτικά βρίσκεται στην ανάπτυξη του πρακτικού μαζικού κινήματος για την ανατροπή του σημερινού σαπισμένου κόσμου και την οικοδόμηση του καινούργιου. Αυτό το πρακτικό κίνημα είναι που θα αλλάξει τις συνειδήσεις και θα λύσει τα ιδεολογικά δεσμά και θα καταργήσει τα αδιέξοδα του λαού. Αυτός είναι ο πρώτος αντικειμενικός όρος για να μην υπόκεινται εκατομμύρια ανθρώπων στην σκλαβιά των ναρκωτικών και των υπόλοιπων μηχανισμών φυγής.

Ο δεύτερος αντικειμενικός όρος είναι η εξόντωση των εμπόρων των ναρκωτικών. Το πρακτικό επαναστατικό κίνημα του λαού περιλαμβάνει στους κόλπους του και το κίνημα ενάντια στους εμπόρους των ναρκωτικών και ενάντια στους συνδέσμους που έχουν αυτοί μέσα στο αστικό κράτος.

Στην νέα κοινωνία η πάλη ενάντια στους εμπόρους των ναρκωτικών θα είναι παλλαϊκή και αμείληχτη.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Στο κείμενο που προηγήθηκε η ΟΑΚΚΕ τοποθέτησε το στρατηγικό της πρόγραμμα. Απάντησε δηλαδή κύρια στο εξής ερώτημα:

Σε ποια κατεύθυνση και σε ποιο στόχο το νέο κομμουνιστικό κόμμα θα καθοδηγήσει και θα οργανώσει το προλεταριάτο και σε ποιές συμμαχίες θα στηριχτεί αυτή η τάξη ώστε να κατακτήσει την πολιτική εξουσία και να οικοδομήσει τη νέα κοινωνία.

Στη σημερινή φάση ανάπτυξης της τόσο στο θεωρητικό όσο και στο επίπεδο της πρακτικής σύνδεσής της με το λαό η ΟΑΚΚΕ δεν είναι σε θέση να τοποθετηθεί, όσο διεξοδικά χρειάζεται στα ζητήματα της στάσης της εξουσίας του προλεταριάτου απέναντι στις διάφορες τάξεις της υπαίθρου, απέναντι στη μικροαστική τάξη της πόλης ιδιαίτερα την εμπορική και απέναντι στο πρόβλημα της μικρής και μεσαίας ιδιοκτησίας της γης στην πόλη.

Γι' αυτό τούτο το πρόγραμμα χρειάζεται μελλο-

ντικά -να βαθύνει στα αντίστοιχα σημεία.

Σε ότι αφορά τώρα τον χρόνο και τον τρόπο με τον οποίο η εργατική τάξη και ο λαός θα φτάσουν στην εξουσία.

Κανείς δεν μπορεί να προβλέψει πότε και κάτω από ποιές συνθήκες θα ξεσπάσει η σοσιαλιστική - αντιιμπεριαλιστική επανάσταση. Αυτό που λέμε εδώ είναι ότι υπάρχουν τώρα, σήμερα οι υλικές αντικειμενικές προϋποθέσεις για το ξέσπασμα αυτής της επανάστασης και ότι αυτή θα έχει ένα συγκεκριμένο χαρακτήρα εφ' όσον ξεσπάσει μέσα σ' αυτή την εποχή. Λέμε ακόμα πως αυτή η επανάσταση είναι ιστορικά αναγκαία γιατί μόνο έτσι μπορεί να λυθεί και έτσι θα λυθεί το νεοελληνικό πολιτικό, οικονομικό και κοινωνικό πρόβλημα. Οι άνθρωποι, οι μηχανές και η φύση στη χώρα μας ζητάνε αυτή την ανατροπή.

Ωστόσο πρέπει εδώ να διαπιστώσουμε ότι δεν υπάρχουν αυτή την στιγμή οι υποκειμενικές προϋποθέσεις για το ξέσπασμα μιας νικηφόρας σοσιαλιστικής - αντιιμπεριαλιστικής επανάστασης.

Δηλαδή δεν έχει ωριμάσει στη συνείδηση του προλεταριάτου και των πλατειών λαϊκών μαζών της χώρας μας η αναγκαιότητα αυτής της ανατροπής. Αυτό χρωσιέται από το ένα μέρος στην παγκόσμια πολιτική υποχώρηση του προλεταριάτου μετά την καπιταλιστική παλινόρθωση στην ΕΣΣΔ και την Κίνα, και την διάλυση των αυθεντικών κομμουνιστικών του κομμάτων. Από το άλλο μέρος χρωσιέται στο γεγονός ότι η οικονομική και κοινωνική κρίση δεν έχουν ακόμα οδηγήσει σε μια μεγάλη χειροτέρευση του βιωτικού επιπέδου του εργαζόμενου λαού, ούτε και στην ολοκληρωτική χρεωκοπία των κομμάτων της αστικής τάξης, του ιμπεριαλισμού και του σοσιαλιμπεριαλισμού.

Γι' αυτό, όπως πάντα, έτσι και σήμερα είναι αναγκαία η χάραξη του δρόμου για το υποκειμενικό **πλησίασμα** στην επανάσταση. Είναι αναγκαία εκεί-

νη η ταχτική της πρωτοπορείας του προλεταριάτου που θα βοηθάει στο να υψωθεί η συνείδηση των μαζών μέσα από την ίδια τους την πείρα στο επίπεδο της αντικειμενικής ανάγκης για την επαναστατική ανατροπή. Του σημερινού καθεστώτος.

Αυτό είναι το βαθύτερο νόημα της ταχτικής του ενιαίου μετώπου που παίρνει σε μας σήμερα τη μορφή του αντιιμπεριαλιστικού δημοκρατικού μετώπου. Από στρατηγική άποψη πρέπει να δούμε το ενιαίο μέτωπο κύρια σαν τη μέθοδο για την ανάπτυξη της συνείδησης του λαού μέσα από την ίδια του την πείρα τη μέθοδο για την ανατροπή των σημερινών ταξικών συσχετισμών προς όφελος της εργατικής τάξης και των συμμάχων της και ύστερα σαν τη μέθοδο της σταδιακής απομόνωσης και συντριβής του εχθρού.

Ωστόσο εκείνο που σήμερα έχει την πιο μεγάλη σημασία για την εργατική τάξη και το λαό της χώρας μας είναι η πολιτική και ιδεολογική συγκρότηση της πρωτοπορείας του προλεταριάτου. Αυτό το μεγάλο καθήκον έχει πάρει σήμερα στους ώμους της η ΟΑΚΚΕ.

Η ΟΑΚΚΕ είναι η μόνη σήμερα επαναστατική οργάνωση που δίνει με συνέπεια την πάλη στο ιδεολογικό - θεωρητικό, στο πολιτικό και το οργανωτικό επίπεδο για την ανασυγκρότηση του κόμματος της εργατικής τάξης, για την ανασυγκρότηση του ΚΚΕ.

Ήδη έχει μια τεράστια προσφορά σ' όλα αυτά τα επίπεδα παλεύοντας ασταμάτητα ενάντια στον σύγχρονο ρεβιζιονισμό, τον νεορεβιζιονισμό, τον τροτσκισμό και κάθε οπορτουνισμό που είναι τα κύρια εμπόδια στην ανασυγκρότηση της πολιτικής και ιδεολογικής πρωτοπορίας του προλεταριάτου.

Η ΟΑΚΚΕ καλεί κάθε επαναστάση, κάθε κομμουνιστή κάθε πρωτοπόρο εργάτη να υπερασπίσει το πρόγραμμά της και να οργανωθεί στις γραμμές της.

* Σημείωση: Υπενθυμίζουμε στους αναγνώστες μας πως η θέση για άμεση έξοδο από την ΕΟΚ είναι μια στρατηγική θέση. Από ταχτική άποψη και για όσο διάστημα ο κύριος κίνδυνος για τη χώρα προέρχεται από τον Ρώσικο ιμπεριαλισμό, η ΟΑΚΚΕ δεν επιδιώκει τη ρήξη με την ΕΟΚ, αλλά μια πολιτική ισοτιμίων σχέσεων προς όφελος του κοινού αντιιμπεριαλιστικού αγώνα των Ευρωπαϊκών χωρών κ' λαών.